

جهت‌گیری‌ها و گرایش‌های مجتمع

نقشه راهبردی همه‌افزادی که در مجتمع فعالیت می‌نمایند، متن حاضر است. بر اساس این نوشته برنامه‌های بلند، میان و کوتاه مدت مجتمع شکل می‌گیرد و تمام همکاران اجرایی و اداری، اساتید و مدرسین، مربیان فرهنگی و پرورشی متعهد به تبعیت از این جهت‌گیری‌ها هستند.

به طور طبیعی دریافت‌های افراد و تشخیص مصادیق این برنامه در دوره‌های مختلف متفاوت است و هر مربی بر اساس آمیزه‌ای از آموزه‌های متفاوت خویش به تشخیص موردی دست می‌یابد.

همکاری و مشورت تیمی می‌تواند هر مجموعه از جمله همکاران مجتمع را در دستیابی به دریافت مشترک از نقشه‌ی راه، یاری رساند.

۱. جهت‌گیری مجتمع در درجه اول معنوی و دینی و اسلامی است. وجهه همت موسس، مدیریت، کارکنان، آموزگاران و دبیران باید تربیت نسلی باشد از عالمان و متخصصان در رشته‌های مختلف که صاحب روح و جهان‌بینی دینی باشند و به معارف قرآن و اهل‌بیت پیامبر(ص) پرورده شده باشند.
۲. دانش‌آموزان مجتمع باید ضمن شناخت کافی از شرایط جغرافیایی، سیاسی، تاریخی و اقتصادی کشورشان، به این آب و خاک و هموطنانشان عشق بورزند و خدمت به آن و تلاش برای سربلندی کشورشان سرلوحه فعالیت‌های تمام عمرشان باشد. بازدید از موزه‌ها و بناهای تاریخی و به‌طورکلی مشاهده عینی میراث فرهنگی و نیز بازدید از عناصر جغرافیایی از قبیل کوه و جنگل و بندر و دریا سبب آشنایی بیشتر کودکان و نوجوانان با میهن‌شان خواهد شد و در آنان انس و علاقه و دلبستگی ایجاد خواهد کرد و احساس تکلیف نسبت به دفاع از کشور و تقویت محاسن و رفع معایب را بر خواهد انگیخت.
۳. حفظ سلامت اخلاقی و طهارت روح دانش‌آموزان از اصول مسلم مجتمع است. تعبد و انس با خدا و داشتن روحیه‌ای معنوی و برخورداری از تقوا و قدرت اجتناب از معصیت و عدم آلودگی به آلام و آفاتی که خصوصاً در اثر فساد اخلاقی دامنگیر جوانان می‌شود، سرلوحه برنامه‌های تربیتی ما است.
۴. داشتن روحیه علم‌آموزی و دانش‌اندوزی و جدی گرفتن درس و تحصیل و مطالعه و فهم عمیق مطالب کتاب‌های درسی و اکتفا نکردن به مطالب موجود در آن کتاب‌ها و نیز برخورداری شدن از روحیه بحث و مناظره و استدلال و مجهز شدن به مهارت‌های لازم برای تحقیق و پژوهش و کسب آمادگی برای ورود به عرصه‌های دانشگاهی و علمی عالی از اصول قطعی و اهداف اصلی تاسیس مجتمع است.
۵. پرورش روحیه هنری و تلطیف ذوق و عواطف و استعدادهای ادبی، هنری و فرهنگی دانش‌آموزان و ایجاد فضای مطبوع و دلپذیر با استفاده از انواع فعالیت‌های ذوقی دانش‌آموزان با رعایت حدود و موازین از جمله جهت‌گیری‌های مجتمع است.
۶. ایجاد شور و نشاط و تحرک از طریق فعالیت‌های ورزشی و برگزاری مسابقات و رقابت‌های سالم ورزشی میان دانش‌آموزان و پرورش جسمانی آنان از جمله اهداف ماست.
۷. آماده‌سازی دانش‌آموزان برای کسب بینش سیاسی بدون جانب‌داری از گروه، جناح و دسته‌ای خاص.
۸. باید تلاش شود تا دانش‌آموزان اهل بصیرت و تعقل و پژوهش بار بیابند و اسلام را بعنوان دینی عقلانی و استدلالی و منطبق بر مصالح حقیقی فردی و اجتماعی انسان بشناسند. آنان باید راه نقد و بررسی عالمانه را بیاموزند و تمرین کنند.

۹. اجرای احکام و مراسم مذهبی وقتی مطلوب است که با رعایت اعتدال و دوری از افراط و تفریط و در حد عمل به واجبات و ترک محرمات و منکرات انجام بپذیرد. در این راستا باید از روش‌های تشویقی و اختیاری استفاده شود، نه تحمیلی و اجباری. مدرسه باید تلاش کند تا زمینه برای عمل به مستحبات فراهم شود و دانش‌آموزان علاقه‌مند مورد تشویق قرار گیرند و دانش‌آموزان دیگر که شرکت ندارند مورد تحقیر قرار نگیرند.

۱۰. تکریم دانش‌آموز و اولیاء وی توسط کارکنان مدرسه، از ضروریات است لیکن این موضوع نباید با ملاحظه‌کاری و زیرپا گذاشتن اصول، اشتباه گرفته شود. در برخوردها و ارتباطات باید ادب و احترام رعایت شود و از اولیاء هم همین انتظار خواسته شود. تنبیه بدنی، توهین و تحقیر به هیچ‌وجه مجاز نیست و کلاً از برنامه‌های مدرسه باید حذف شود.

۱۱. دانش‌آموزان باید بگونه‌ای تربیت شوند که تنها یادگیرنده مطالب نظری نباشند بلکه در صحنه عمل کارآموده و توانا باشند. به همین جهت آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌های مختلف جایگاه ویژه‌ای را در مجتمع به خود اختصاص می‌دهد. در این عرصه باید دانش‌آموزان کار تیمی را تمرین کنند و تربیت کار جمعی را فرا گیرند و اصول کارهای پژوهشی را بیاموزند. همچنین برای تکمیل این هدف دانش‌آموزان باید مسئولیت‌پذیر بار بیایند و در کار اداره مدرسه مشارکت داده شوند.

۱۲. استفاده از نظرات دانش‌آموزان در اموری که به آنان مربوط می‌شود در قالب نظرخواهی‌ها و شوراهای دانش‌آموزی این زمینه را در مدرسه ایجاد می‌کند که آنان ردپایی از نظرات خود در تصمیم‌گیری‌ها احساس کنند و این موضوع باعث ایجاد همکاری آزادانه و موثرتر در امور اجرایی با مسئولین می‌شود و کار اداره مدرسه را برای آنان سهل‌تر می‌کند.

۱۳. مدارس خصوصی به جهت برخورداری خانواده‌ها از امکانات مالی بیشتر، همواره ممکن است در معرض گرایش به سمت راحت‌طلبی و اشرافیت و اسراف و تبذیر قرار گیرند. باید مواظب بود که مدرسه نه تنها به این سمت سوق نکند بلکه در برنامه‌ریزی‌ها با این روحیه مبارزه کند و دانش‌آموزان را طوری بار بیاورد که آماده سازش با دوران احتمالی سختی در زندگی باشند. به همین منظور بهتر است بچه‌ها در انجام بعضی امور شخصی مثل حفظ نظافت محیط، اداره نهارخوری و ... مسئول باشند و بدین ترتیب افرادی متکی به نفس و با عرضه بار بیایند.

۱۴. ورود دانش‌آموزان به رشته و دانشگاه مورد علاقه اهداف مهم هر مدرسه است، پس دانش‌آموزان را باید از دوره‌های اولیه تحصیل برای این انتخاب آماده کرد که یکی از فعالیت‌های مهم در این زمینه آشنایی دانش‌آموزان با مشاغل و محیط‌های کار است. به همین دلیل مدرسه باید برگزاری بازدید از کارخانجات، موسسات تولیدی و خدماتی و سمینارهای معرفی رشته‌های تحصیلی و مشاغل را در

متن برنامه‌های خود قرار دهد. ملاقات دانش‌آموزان با بزرگان و پژوهشگران برجسته، مخترعین و مکتشفین می‌تواند مدرسه را در این زمینه یاری دهد.

۱۵. گسترش امر کتابخوانی و پژوهش از مهم‌ترین اصول پرورشی مجتمع است. مسئولین باید در تنظیم برنامه‌های درسی و طرح درس‌های جای برجسته‌ای به این مسئله بدهند و در برنامه‌ریزی‌های پرورشی نیز با برگزاری مسابقات کتابخوانی و نمایشگاه‌های دست‌آوردها، دانش‌آموزان به این نوع فعالیت‌ها تشویق شوند. همچنین امکانات و فضاهای لازم همچون کتابخانه و سایت رایانه، سالن نمایش و ... با دست و دلبازی در مدرسه فراهم شود.

۱۶. ایجاد تحرک در دانش‌آموزان برای برخورد جدی‌تر با بحث یادگیری روش‌های تشویقی بیشتر سودمند است، لذا مدرسه باید برای این منظور برنامه‌ای مدون و هدفمند داشته باشد.

۱۷. مدرسه و خانواده دو بال برای رسیدن به اهداف آموزشی و پرورشی مدرسه محسوب می‌شوند، لذا باید برنامه‌ها به گونه‌ای تدوین شوند که تعاملی تنگاتنگ و اصولی با خانواده‌ها برقرار کرد. در این مورد از نقش جلسات آموزش خانواده و برگزاری همایش‌ها و مراسم مذهبی و ملی نباید غافل شد.